

Alapítólevél

****A Csillaghegyi Evangélikus Egyházközség szeretetházának alapítólevele****

„Ne vess el engem az én vénségemnek idején, mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem! Vénségemig és megöszülésemig se hagyj el engem, ó Isten, hogy hirdessem a te karodat e nemzetségnek, és minden következőnek a te nagy tetteidet.” (Zsolt 71,9.18)

„Mivel egynémely halandó - kinek akár tunyasága, akár bűnös nemtörődömsége következtében, de leginkább e világi elfoglaltságának hamar enyésző gondja miatt emlékezete többé-kevésbé eltompult - a könnyelmű feledékenységnak engedi át mindazt, amit látott és hallott, nem véve róla tudomást és nem emlékezve rá, ezért a tudós és bölcs emberek, és atyáink is jó néhányan alapos megfontolással, bölcs előrelátással és kitartó igyekezetük eredményeként felismerték, hogy szükséges mindazt, amit az emberi nem fiai mint kötelező érvényűt határoztak el, írnokok keze által készített maradandó írásműben megörökíteni az emlékezet számára, nehogy foszladozó régisége okán semmivé válhasson későbbi korban élő utódainknál. Ha tehát ez elődeink szemében ilyen hasznosnak és jónak tűnt, tartsa valamennyi ma élő művelt ember még hasznosabbnak, és nagyon jó dolognak.”

[Az 1055-ben keletkezett Tihanyi alapítólevél magyar fordításából.]

Ezért tehát szükséges, hogy megemlékezzünk mindarról, ami ehhez az építkezéshez vezetett. 1993 tavaszán Donáth László lelkész és a presbitérium javaslatára a gyülekezet közgyűlése kimondta templomépítési szándékát. Az egyházközség vezetőinek az evangélikus egyház és az önkormányzat támogatását is sikerült megnyerniük. A főváros és Óbuda-Békásmegyer önkormányzata ajándékozási szerződésben a gyülekezet tulajdonába engedte át a régi Békás, valamint Csillaghegy határán fekvő, közel 8600 négyzetméter alapterületű telket, amelyen ma a templom áll. A fővárosi önkormányzat által egyhangúlag támogatott, 1996. december 31-én aláírt ajándékozási szerződés szerint e földön templom, gyülekezeti ház, parókia, valamint szociális, esetleg egészségügyi vagy oktatási intézmény építtessék föl.

A munkálatokat az 1994-ben létrejött Csillaghegyi Evangélikus Gyülekezet- és Templomépítő Alapítvány kuratóriuma szervezte, a fő irányító dr. Breuer Katalin ügyvéd, később megválasztott felügyelő volt, aki egybefogta a kuratóriumot, az egyházközség presbitériumát és a segítségül hívott szakértőket.

1997 őszén a kuratórium meghívásos tervpályázatot hirdetett templom, gyülekezeti ház és parókia építésére. A beérkezett öt pályamunka közül Pazár Béla építész és az MNDP Építőművész Kft. munkája lett a győztes. Az engedélyeztetési terv jóváhagyása után a kuratórium nyílt pályázaton választotta ki a kivitelezőt is, a Holman Attila vezette Confecto Kft-t. Az ünnepélyes alapkőletételre 1999. szeptember 10-én került sor, 2000 júniusában megtörtént a műszaki átadás, és szeptember 10-én Szebik Imre püspök fölszentelte az épületegyüttest.

2001 januárjában - szintén Pazár Béla és munkatársai terveivel - a gyülekezet megpályázta a Széchenyi-terv szociális célra létesíthető öregotthon építését támogató pályázatát. A pályázat augusztus végén, majd kisebb módosításokkal november elején a Gazdasági Minisztérium elé került. A minisztérium „a relatíve magas fajlagos bekerülési költségekre hivatkozva” a szakmai bíráló bizottság javaslatára a pályázatot 2001. december 21-én elutasította.

2003-ban az egyházközség újra pályázott a Belügyminisztériumnál. Decemberben dr. Lamperth Mónika belügyminiszter levelet írt az egyházközségnek: *„Tisztelt Lelkész Úr! Örömmel értesítem, hogy a Széchenyi-terv folytatásaként meghirdetett állami lakáscélú támogatásra benyújtott 64 darab lakrészt tartalmazó időkotha kialakítására vonatkozó pályázatukat a Lakáspályázati Bizottság javaslatát elfogadva támogatom. A fejlesztés megvalósításához 496.482.196 forintot biztosítok.”*

2004 elején a Magyarországi Evangélikus Egyház vezetőivel tárgyalások kezdődtek a lehetséges központi támogatásról. Szeptember 24-én az egyház Országos Presbitériuma, a Gazdasági Bizottság tagjai, valamint a csillaghegyi gyülekezet képviselői összeültek, hogy döntés születessen arról, milyen mértékben képes részt vállalni az Országos Egyház az építkezés finanszírozásában. Az egyházközség két javaslattal állt elő: kezességet kért hitel felvételére, valamint 60 millió forint vissza nem térítendő támogatást. Az ülésen a presbitérium szoros szavazati arányban leszavazta az indítványt.

2004 októberében az egyházközség a szükséges pénzösszeg hiányában eredménytelennek minősítette a közbeszerzési eljárást, kérte az önrész előteremtésére kiírt határidő meghosszabbítását a Belügy-minisztériumtól, ugyanakkor minden erejével társat keresett terve megvalósításához. A Penúél Alapítványt 2006. június 7-én azzal a céllal alapították meg, e szándékot halaszthatatlanul fontosnak tekintő magánszemélyek, hogy a hiányzó önrészt a legrövidebb időn belül adományozás révén gyűjtsék össze. Egy esztendő leforgása alatt e szándékot siker koronázta: az alapítvány 150 millió forintot gyűjtött és adott át az egyházközségnek. Mivel a közben eltelt időben a költségek megnövekedtek, szükségessé vált, hogy Pazár Béla és mérnöktársai áttervezzék az épületet.

2006 őszétől az egyházközség vezetői érdemi tárgyalásokat kezdeményeztek az új kerületi és országos egyházi előjárókkal. 2007 januárjában az egyházközség az új országos felügyelő, Pröhle Gergely, az új püspök, dr. Fabiny Tamás, valamint a régi-új kerületi felügyelő, Benczúr László indíttatására ismét az Országos Presbitériumhoz fordult. Az új összetételű testület azzal tette nyilvánvalóvá segítőkészségét, hogy 2007 márciusában 100 millió forintos támogatást szavazott meg, ennek folyósítására 2008-tól nyílik lehetőség.

Az Országos Presbitérium döntése után ismét sor került a közbeszerzési eljárásra, a kivitelezést a kiskunhalasi Merkbau Kft. nyerte el, a műszaki ellenőrzést az Erdős Mihály vezette Kreatív 2000 Kft. végzi. E munkálatok költsége meghaladja a 760 millió forintot. A kivitelező kiválasztása után az egyházközség és az állam képviselői aláírták a támogatásról szóló 496 millió forintos szerződést. Az építkezés 2007. augusztus 6-án kezdődött el. A műszaki átadás-átvétel, illetve a használatbavételi engedély megszerzésének vállalt határideje 2008. augusztus 1-je.

Miért építünk szeretetházat? Mert meg vagyunk győződve arról, hogy a prédikálás és a tanítás mellett legsajátosabb kötelességünk gondoskodni azokról, akiknek életünket és javainkat köszönhetjük. Nem pusztán az erkölcs vagy az érzelem motiválta döntésünket. Sokkal inkább az a felismerés, hogy Isten arcára és hasonlatosságára való teremtettségünk az egyetlen forrása hitünknek és méltóságunknak. Az ínségben lévőnek segíteni kell. Nem azért, mert megérdemli, és nem azért, mintha mi jók lennénk, és végsőképpen nem azért, mintha jóvá létünket, e világi és örökké való üdvösségünket ettől várnánk. Az ínségben lévőnek segíteni kell, mert ínségben van. Egyetlen méltósága, hogy ember. Sem vallás, sem világnézet, sem erkölcs vagy tudományos érdem, társadalmi vagy anyagi státusz nem játszhat szerepet. Csak az, hogy

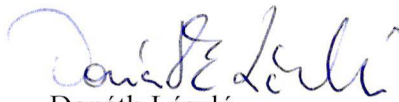
a másik ínségben van, s egzisztenciális javáért és jussáért mi, akik hitünk szerint szüntelenül Isten színe előtt állunk, személyes felelősséget hordozunk.

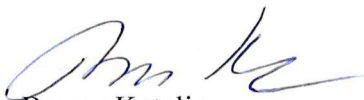
A Názáreti általunk lesz vagy nem lesz *pro me Christus* - ahogy Dietrich Bonhoeffer, a mártírrá lett antifasiszta teológus tanította. Felebarátainknak, a szűkölködőknek nem rítusokra és dogmákra, nem morális követelésekre vagy aktuálissá stilizált ideológiákra van szükségük. Hanem kenyérre, meleg csöndre, vigasztaló szóra, ránk, testünkre, lelkünkre, időnkre. . .

Mózes törvénye és Jézus evangéliuma arra indít minket, hogy ebben az épületben és gyülekezetben otthont teremtsünk mindazoknak, akik életük alkonyát is szépen és méltósággal akarják megélni. Kultusz és kultúra és közösség hármasságában élünk itt Békáson, és akarjuk éltetni azokat, akiknek ránk van szüksége. Az emberség műhelye ez számunkra. Adja az Örökkévaló, hogy szerte e honban a reá bízottakért munkálkodó minden társunk örömmel és büszkén hordozza e „gyönyörűséges igát”!

Mózes fohászával kérjük: „*És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mirajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!*” (Zsolt 90,17)

Kelt 2007. december 16-án, advent harmadik vasárnapján

Donáth László
lelkész

Breuer Katalin
felügyelő

